

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi J. A.

o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
z dnia 7 stycznia 2010 r.

w sprawie z powództwa J. A.

przeciwko Skarbowi Państwa - Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa
w W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 1 grudnia 2011 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 stycznia 2011 r.,

**oddala zażalenie; nie obciąża żalącej kosztami postępowania
zażaleniowego; przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego adw. M. R. kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta)
powiększoną o podatek od towarów i usług (VAT), tytułem
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z
urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 stycznia 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił - jako niedopuszczalne - zażalenie J. A. na zarządzenie Przewodniczącej w sądzie drugiej instancji, z dnia 15 listopada 2010 r., o zwrocie skargi o wznowienie postępowania z powodu nieuzupełnienia jej braków.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy J. A. wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, zażalenie nie przysługuje na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie skargi o wznowienie postępowania wobec nieuzupełnienia jej braków (por. postanowienie SN z dnia 21 grudnia 1998 r., III CKN 739/98 (OSNC 1999, nr 5, poz. 102).

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela to stanowisko i jego motywy. Wprawdzie wskazany w art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. katalog orzeczeń, na które przysługuje zażalenie, został rozszerzony w stosunku do stanu prawnego obowiązującego w chwili wydania powołanego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 1998 r., III CKN 739/98, jednakże również obecnie obejmuje on jedynie postanowienia sądu drugiej instancji. Stanowiska, że na zaskarżone zarządzenie nie przysługuje zażalenie nie podważa odwołanie się do art. 362 i art. 398 k.p.c., ponieważ odpowiednie zastosowanie tych przepisów - jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 lipca 1998 r., II CKN 884/97 (OSNC 1999, nr 2, poz. 34) - może mieć miejsce tylko w odniesieniu do zarządzeń wskazanych w ustawie jako zaskarżalne zażaleniem ((tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 maja 2008 r., III CZ 22/08, niepubl.).

Żaląca nietrafnie odwołała się do stanowiska Sądu Najwyższego zawartego w postanowieniu z dnia 8 września 2010 r. (III PZ 6/10, niepubl.), gdyż w tamtej sprawie zażalenie zostało wniesione na postanowienie sądu odrzucające skargę o wznowienie, a nie, jak w niniejszej, na zarządzenie przewodniczącej o zwrocie skargi.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.